Φινεὺς Ἀγήνορος
βασιλεὺς Σαλμυδησσοῦ

Φινεύς, υἱὸς τοῦ Ἀγήνορος, καὶ βασιλεὺς τῆς ἐν Θράκῃ Σαλμυδησσοῦ. Κατά τινας παραδόσεις ἦν υἱὸς τοῦ Φοίνικος καὶ τῆς Κασσιεπείας καὶ ἔγγονος τοῦ Ἀγήνορος, ἐνῷ ἄλλοι καλοῦσιν αὐτὸν υἱὸν τοῦ Ποσειδῶνος. Κατ' ἄλλας ἀφηγήσεις πάλιν ὑπῆρξε καὶ βασιλεὺς τῆς Παφλαγονίας ἢ ἐν Ἀρκαδίᾳ. Καὶ πρῶτον μὲν συνεζεύχθη Κλεοπάτραν, τὴν θυγατέρα τοῦ Βορέα καὶ τῆς Ὠρειθυίας, ἐξ ἧς ἔσχε δύο τέκνα, τὸν Ὤρυνθον (Ὤαρθον) καὶ τὸν Κράμβιον (τινὲς καλοῦσιν αὐτοὺς Παρθένιον καὶ Κράμβιν, Πλήξιππον καὶ Πανδίονα, Γηρύμβαν καὶ Ἄσπονδον ἢ Πολυδεύκον καὶ Πολύδωρον). Εἶτα ἐνυμφεύθη τὴν Ἰδαίαν (ἥνπερ καλοῦσί τινες Δίαν, Εὐρυτίαν ἢ Εἰδοθέαν), ἐξ ἧς [illegible] ἔσχεν υἱούς, τὸν Θύνον καὶ τὸν Μαριανδυνόν.

Λεξ. ἱσ. καὶ Γεωγ. Βεθύρα.

Ὁ Φινεὺς ἦν τυφλὸς μάντις, λαβὼν τὴν προφητικὴν αὐτοῦ δύναμιν παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐτυφλώθη δὲ κατά τινας μὲν ἕνεκα τοῦ ὅτι ἀσυνέτως ἀνεκοινώσατο τοῖς θνητοῖς τὰς θείας βουλὰς τοῦ Διὸς περὶ τοῦ μέλλοντος, καθ' ἄλλους δὲ ὁ Αἰήτης, ἀκούσας ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ Φρίξου ἐσώθησαν ὑπὸ τοῦ Φινέως, κατηράσθη αὐτόν· ὁ δὲ Ἥλιος, ἀκούσας τὴν ἀράν, ἐξεπλήρωσεν αὐτήν, τυφλώσας αὐτόν. Ἄλλοι πάλιν λέγουσιν ὅτι ὁ Βορέας καὶ οἱ Ἀργοναῦται ἐτύφλωσαν αὐτὸν ἕνεκα τῆς πρὸς τοὺς ἰδίους υἱοὺς [illegible] αὐτοῦ. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἱστορίᾳ εἶναι διάσημος, ἅτε ἐκτεθεὶς εἰς τὰς ἐνοχλήσεις τῶν Ἁρπυιῶν, ἅσπερ ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν οἱ θεοὶ ἕνεκα τῆς σκληρότητος αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ πρώτου γάμου υἱοις. Ἡ δευτέρα αὐτοῦ σύζυγος κατηγόρησεν αὐτῶν ἐπὶ ἀπρεπεῖ πρὸς αὐτὴν συμπεριφορᾷ, ὁ δὲ Φινεὺς ἐτιμώρησεν αὐτοὺς διὰ τυφλώσεως ἢ κατ' ἄλλους διὰ ἐκθέσεως αὐτῶν εἰς τὰ ἄγρια θηρία πρὸς βορὰν ἢ διὰ διαταγῆς νὰ ἡμιθαφῶσι ζῶντες καὶ εἶτα νὰ μαστιγωθῶσιν. Ὁσάκις ὁ Φινεὺς ἐπεθύμει νὰ γευματίσῃ, αἱ Ἅρπυιαι προσερχόμεναι ἐλάμβανον μέρος τῆς τροφῆς αὐτοῦ καὶ ἐρρύπαινον τὸ ὑπόλοιπον, ὥστε νὰ καταστήσωσιν αὐτὸ ἄχρηστον πρὸς βρῶσιν. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εὑρέθη ὁ ἄλλοτε ἀνὴρ ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν, οἷς ὑπεσχέθη νὰ παράσχῃ πληροφορίας περὶ τοῦ ταξειδίου αὐτῶν, ἐὰν ἠλευθέρουν αὐτὸν ἀπὸ τῶν θηρίων τούτων· κατὰ συνέπειαν ἐπετέθη τράπεζα μετ' ἐδεσμάτων καὶ ὅτε αἱ Ἅρπυιαι ἐνεφανίσθησαν, προσεβλήθησαν ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Ζήτου καὶ τοῦ Καλάϊδος, ἀδελφῶν τῆς Κλεοπάτρας, οἵτινες εἶχον προμηθευθῆ πτερά. Ὑπῆρχε δὲ καὶ τις προφητεία, καθ' ἣν αἱ Ἅρπυιαι θὰ κατεστρέφοντο ὑπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Βορέου, ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτοὶ οὗτοι ἔδει νὰ ἀποθάνωσιν ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν ἠδύναντο νὰ καταλάβωσι τὰς Ἁρπυίας. Ἐκ τῶν θηρίων τούτων κατὰ τὴν φυγὴν αὐτῶν ἔπεσεν εἰς τὸν Τίγρητα, ὃς ἔκτοτε ἐκλήθη Ἅρπυς· αἱ ἄλλαι ἔφθασαν εἰς τὰς Ἐχινάδας νήσους, αἵτινες ἐκ τῆς ἐκεῖθεν ἐπιστροφῆς αὐτῶν ἐκλήθησαν Στροφάδες· ἀλλ' ἡ Ἅρπυια καὶ ὁ διώκτης αὐτῆς, καταβληθέντες ὑπὸ τοῦ καμάτου, κατέπεσον. Ἀμφότεραι αἱ Ἅρπυιαι ἔλαβον ἄδειαν νὰ ζῶσιν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ μὴ ταράσσωσι πλέον τὸν Φινέα. Ἤδη ὁ Φινεὺς ἀνέπτυξε τοῖς Ἀργοναύταις τὴν ὁδόν, ἣν ὤφειλον περαιτέρω ν' ἀκολουθήσωσιν, ἀποδείξας αὐτοῖς κυρίως ὅτι ὤφειλον νὰ φυλαχθῶσιν ἀπὸ τῶν Συμπληγάδων. Κατ' ἄλλην ἀφήγησιν οἱ Ἀργοναῦται, φθάσαντες εἰς τὸν τόπον τοῦ Φινέως, εὗρον τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἡμιτεθαμμένους καὶ ἐζήτησαν τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῶν, ὅπερ ὅμως ὁ Φινεὺς ἠρνήθη. Οἱ Ἀργοναῦται ἐχρήσαντο τότε βίᾳ καὶ μάχης συγκροτηθείσης, ὁ Φινεὺς ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἠλευθέρωσε τότε τὴν Κλεοπάτραν ἐκ τοῦ περιορισμοῦ αὐτῆς καὶ ἀπέδωκε τὸ βασίλειον εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Φινέως, τῇ συμβουλῇ τῶν ὁποίων ἔπεμψε τὴν δευτέραν σύζυγον τοῦ Φινέως εἰς τὸν πατέρα αὐτῆς, ὃς καὶ διέταξε νὰ θανατωθῇ. Κατ' ἄλλας τέλος ἀφηγήσεις ὁ Φινεὺς ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Βορέου ἢ ἀπήχθη ὑπὸ τῶν Ἁρπυιῶν εἰς τὴν χώραν τῶν Βιστόνων ἢ Μυχησίων. Ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν, ἐν αἷς λέγεται ὅτι ὁ Φινεὺς ἐτύφλωσε τοὺς υἱούς του, προστίθεται ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ Βορέου ἢ ὁ Ἀσκληπιὸς ἀπέδωκαν αὐτοῖς τὴν ὅρασιν.